

Skjernøyposten



- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME

Nr. 1.

Vinter - 2010

42. årg.

Vintervær

Vi synes vi har hatt en ganske tøff vinter i år, og det kan vi vel alle være enige i.

Den nærmeste vi kan sammenligne med er nok vinteren 1987. Den var virkelig tøff. Gjennomsnitts min. temp. den gang var, var noenlunde slik: Jan, Febr. Mars: - 5,9 - 1,8 og - 2,6.

I år ble det noenlunde slik: Jan. - 4,5 og Febr. - 4,3. Vi har heldigvis fått en god del snø som luner godt på alle vannrør, men hvis vinteren skal utvikle seg som i 1987 har vi mye i vente.

Den gang kom drivisen den 22. mars, og den ble liggende i vel en uke før den forsvant. I år fikk vi drivis i Rosnesvåa, ut til Kopperholmene den 6. febr. den ligger ennå - pr 1. mars, og er blitt så sterk at en trygt kan spasere over til Farestad på den. Dette er nok helst is som en bryter opp i havner østenfor oss. - Den virkelige havisen kommer helst fra Østersjøen, men den kommer gjerne ikke før i begynnelsen av mars og utover. -

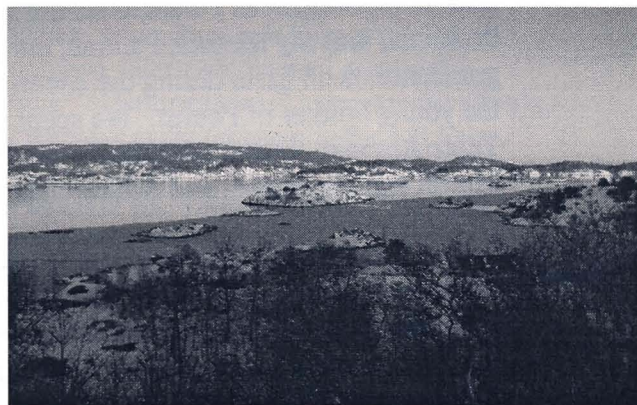
Men våren ligger på los bare et par fot under snøen. - Var det noen som snakket om global oppvarming?

Håkon Karlsen.

Havisen har i hele febr. ligget som striper ute i sjøen fra Vengelsholmene og østover. Bare noen få ganger har den vist seg på Mannefjorden. Flere fiskebåter har søkt tilflukt i Dyrstadvågen som for det meste har vært isfri.

1. mars ble Rosnesvågen brøytet opp av isbryteren i Mandal m/s "Bjørnen". Isen har de siste dager gått tilbake en del. Men vi kan vente et nytt innsig når isen fra Østersjøen kommer ut i Skagerrak, ved (u-)gunstige vindforhold kan den stenge alt.

For å gå enda lengre tilbake så var vinteren 1970 lang og med mye havis, den lå mer eller mindre i tre uker. Fra Grottevarden den gang kunne en ikke se åpent vann noe sted på det meste. Det lå is over alt. Fra Ryvingen og innover var det vanlig fastfrosset is. Mens havisen fylte Mannefjorden og så langt øyet rakk både øst, vest og sydover.



Nordfjorden sett fra Storsteinen. Isen ligger tvers over fjorden.



Bildet er tatt fra Høgvar den. Vi ser Ystevåa som er islagt og utenfor ligger det striper med havis

Sigurd

Skjernøyposten har fått følgende brev, som vi syntes var så fint, at vi tar det med i norsk oversettelse. Vi tar også med den engelske originalen, spesielt for våre lesere i USA. Norsk oversettelse på side 6.

January 14, 2010

Dear Mr. Knutsen,

Takk for Skjernøyposten! I tried to send you an e-mail but I guess I didn't have it right and it came back, so I am sending this by Airmail to you now. I really don't know you but I hope to meet you when I come to the Slektstevne now in July!

I really enjoy receiving and reading Skjernøyposten, so I thought I would send a word back to let you know you are doing a great job with Skjernøyposten! The Julen 2009 Portretter of Annie Kristiansen was especially interesting to me as she was married to my cousin, Arne Martin.

I hope you don't mind that I write in English as it is easier for me. I can write a little in Norwegian as I went to school in Norway when my Father, Peder Kristian Pedersen, sent my Mother, Pauline, me and 2 sisters, Thelma and Doris, to live with my grandparents on Lista during the American Depression years in 1932-33. My Father was the young brother of Paulus. We spent many times on Skjernoy with Uncle Paulus and Tante Antonie. I especially remember (we were young then!) playing with Paul and Arne Martin catching crabs, and fishing right off the dock by their house.

It was so interesting to hear so much about Annie, from when she lived in Holland and how she met Arne Martin when he was a sailor and his boat was docked there. They married and settled on Skjernoy where they raised their family of 2 children, Mia and Ivar. I remember hearing about Arne Martin who died so suddenly at age 53 while on his fishing boat. She also told about the many atrocities of World War 2 and all the hard times they had to endure.

I have made some trips to Norway in the later years and have usually stayed with Turid and Oivind (thanks to them) when we went to Skjernoy, - the most beautiful place on earth! Right now my family and I are planning on going to the Skjernoy Slekstevne in July! Hope to see many of you there!

As I said before, I appreciate receiving Skjernøyposten!. Tusen takk!

Esther (Pedersen) Olsen



S
-OR
Sig
I re
Nor
Eve
Jan
Rita
Skj
Bar
E -
Adi
Skj
86/
Kor
865
N.Y
Abc
F
Vint
for
mån
aller
da d
slik
gang
har
av f
ogst
De
vær
tegr
som
nor
enn
det
pan
del
som
utn
I 20
blin
bes
anl
lan
fisi
lak

Skjernøyposten.

-ØRGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Sigurd Aalvik, redaktør, tlf. 38 26 86 11
I redaksjonen:
Norvald Jenssen, tlf. 38 26 86 75
Evert Knutsen, tlf. 38 26 86 86
Janne Knutsen, kasserer, tlf. 38 26 85 86
Rita Dyrstad, tlf. 41 55 68 66

Skjernøy, 4516 Mandal.

Bankgirokonto: 7877. 06. 62604

E - postadresse: skjernoyposten@gmail.com

Adresseforandringer meldes til Evert Knutsen
Skjernøyveien 254, 4516 Mandal. Tlf. 38 26 86
86 / 416 68949 mail: evert@hotproducts.no

Kontakt USA: Mrs. Agathe Tompson
865 Buck kd., Stone Ridge.
N.Y. 12484. USA.

Abonnementpris pr. år kr 100,- USA, \$ 15

Fiskenytt

Vinteren i år har vært svært spesiell, ikke minst for dem som driver med fiske. Nå i månedsskiftet februar/mars ligger drivisen i de aller fleste fjorder og bukter. Og den ligger godt, da det har vært sammenhengende frost i lang tid, slik at drivisen er frosset til, og mange steder gangbar. De aller fleste som driver kystnært fiske, har måttet gi opp, da drivisen kan komme i løpet av få timer og hindre trekking av garn. Det er også farlig å få drivis på 30-40 cm i propellen.

De som fisker reker forteller at fangstene har vært brukbare, men at det er lite små reker, og det tegner jo ikke bra for fremtiden. For de fiskere som driver ved land, har det vært noenlunde normale fangster, og kanskje noe mer torsk enn forrige år. Sild er det plenty av, men den er det ikke mulig å få solgt, så det blir bare til panna, og da begrenser det seg. Det står også en del makrell inne i fjordene, gjerne stor feit fisk, som egner seg dårlig for steikepanna, men er utmerket til salting og sylting.

I 2010 er ålen fredet, med unntak av et parti som blir fisket for å kontrollere utviklingen i bestanden. Det er ganske få fiskere som får anledning til å delta i dette fisket, litt over 40 på landsbasis. Men et nytt fiske i vårt område er fiske etter leppefisk, som brukes for å spise lakselusa og blåskjell i oppdrettmærene. De

viktigste leppefiskene er: Bergnebb, bedre kjent hos oss som hårojodd, berggylte, grønngylte, grassgylte, rødnebb og blåstakk. De hentes med tankbil, som distribuerer over store deler av landet. Flere lokale fiskere har meldt sin interesse, og de som har fisket ål, kan bruke de samme rusene til dette fisket. Det brukes også teiner.

Dersom det kalde været holder seg, skulle det være fullt mulig å prøve seg med pilk eller bunnsnøre på isen. Men husk for all del ispigger og kniv, og vær forsiktig nær land, der isen ofte kan være dårlig på grunn av skiftende vannstand. Det blir vel vår i år også, vi får bare håpe den ikke kommer så alt for sent.

Evert Knutsen

Etterlysning.

Som enkelte kjenner til er undertegnede "litt over gjennomsnittet" interessert i lokalhistorie. Mange av leserne kjenner til kompassrosen som er hugget i fjellet på "Grotevarden". Undertegnede har et prosjekt med å samle inn informasjon om liknende kompassrosor, bokstaver, navn og lignende som måtte være hugget i fjellet på Skjernøya, eller på holmene i distriktet. Skulle "Skjernøypostens" lesere kjenne til slikt, vil jeg være svært takknemlig for å få tips.

Ta kontakt på; Telefon 481 07 135 e-post
termovisjon.sor@online.no
MVh Svein Berge

Kontingenten for 2010

I dette nummeret av Skjernøyposten blir det vedlagt bankgiroblankett.

Prisen er den samme som før, kr 100 i Norge og \$ 15 i USA.

På forhånd mange takk!

Befolkningen på øya øker.

Etter en uhyttdelig folketelling, finner vi at pr. 1. jan. 2010 bodde det 386 personer på øya. Det er en økning på 21 personer siden siste telling. Det er fremdeles Nedre Farestad som topper lista med 104 personer. Dyrstad ligger ikke langt unna med 88 personer. Det er rimlig å tro at en vil passere 400 personer i løpet av dette året.

Håkon Karlsen.

Skjernøy kapell

Ny nettside

Styret har arbeidet en stund med å få Skjernøy kapell sine aktiviteter ”på nett”. Den nye nettsiden, www.kapellet.no er under utarbeidelse, men inneholder mye informasjon om arbeidet som foregår på kapellet. Siden ble opprettet den 16. januar i år, og vi er litt stolte over at kapellet som snart er 100 år også ”henger med i den digitale tidsalder”. Vi håper etter hvert at brukerne kan finne all nødvendig og oppdatert informasjon på denne nettsiden. Det vil fremdeles bli distribuert papirkopier av halvårsprogram, månedsoversikt og lignende selv om den samme informasjonen finnes på nettet.

Årsmøte

Det ble avholdt årsmøte i ungdomsforeningen den 26. januar. Vi har tidligere hatt dette i starten av januar, men har valgt å flytte dette til slutten av januar. Årsaken til dette er å få litt bedre tid til å få inn alle regnskapstallene.

Det var 34 personer tilstede på årsmøtet. De ulike årsmeldinger ble lest fra ungdomsforeningen, ungdomsgruppa, yngres, SBK og barneforeningen. Det er stor aktivitet på kapellet, noe som vi er veldig glade for.

Det var litt usikkerhet mht. å få på plass det nye styret i ungdomsforeningen, men det ordnet seg heldigvis veldig greit og vi fikk fulltallig styre. Det som ellers har tatt mye tid dette året, foruten arrangementene på kapellet, er restaureringsarbeidet og et eventuelt nytt tilbygg.

Vårens aktiviteter

Det har vært ulike typer arrangementer nå i vårhalvåret – familiesamling, onsdagsmøter, fellesskapskveld, fredagskveld med tema ”mitt Afrika” for å nevne noe.

I tillegg ble det arrangert konsert med Hans Inge Fagervik lørdag 30. januar. Det ble en kjempeflott konsert med fin sang og innholdsrike tekster. Vi fikk også del i historiene bak mange av sangene han hadde laget. Det som ble sagt og fortalt mellom sangene, tror jeg også gjorde sterke inntrykk på tilhørerne. Hans Inge Fagervik har som kjent arbeidet mange år i Maritastiftelsen, og dens arbeide mot rus.

Videre blir det møteuke første uken etter vinterferien. Ungdomsforeningens utlodning blir lørdag 27. mars. Dere vil også finne halvårsprogrammet på hjemmesiden vår (kan lastes ned).

Tilbygg, «Et bygg for fremtiden»

Dette har vært en sak som styret, byggekomité og innsamlingskomité har brukt mye tid på nå i starten av 2010.

Det var et informasjonsmøte på kapellet den 17. februar, der prosjektet ble presentert. Kort oppsummert vil et ferdig tilbygg uten dugnadsinnsats ligge på omtrent 5 millioner. Denne kostnaden er basert på tre anbud vi har fått på tilbygget. Hva vi eventuelt kan bidra med av dugnadsinnsats for å få lavere kostnader er ikke helt klart enda, men kan for eksempel være å rive kjøkkenbygg, malerarbeid, legge på takstein og lignende. Det er samlet inn ca 1,35 millioner pr. 22/2-10 noe som er kjempeflott. Vi må imidlertid få finansieringen på plass for å kunne realisere bygget. I denne forbindelse er det sendt ut et svarskjema, for å få tilbakemelding om hva den enkelte eventuelt kan bidra med i økonomisk støtte og dugnadsarbeid. Fristen for tilbakemelding er 10. mars. Den 17. mars blir det et nytt allmøte. Målet med denne kvelden er å ta en endelig bestemmelse for om vi skal gå inn for den aktuelle utbyggingsplanen. På dette møtet må vi kunne vise til en forsvarlig finansiering av tilbygget. Når du leser denne utgaven av Skjernøyposten, har antagelig allerede allmøtet den 17. mars funnet sted. Følg med på hjemmesiden vår for oppdatert informasjon.

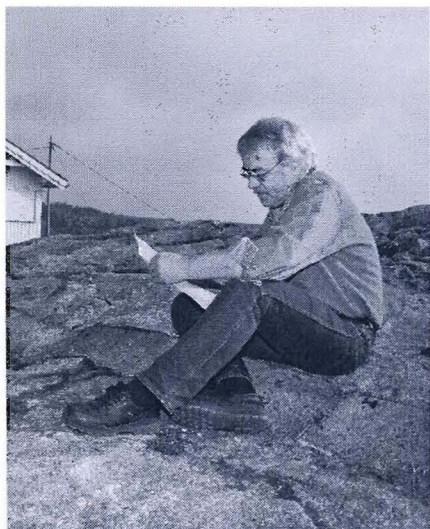
Du finner byggetegninger, presentasjoner fra allmøte 17. februar med mer på hjemmesiden: www.kapellet.no

«Hittil har Herren hjulpet oss» står det i 1. Sam. Kap. 7, vers 12. Det er store og viktige beslutninger vi står overfor i 2010, tenker da først og fremst på et eventuelt nybygg. Jeg vil oppfordre dere til å være med å be for arbeidet som drives på kapellet. Styret har et håp og et ønske om at kapellet skal være et møtested der folk trives og føler seg hjemme.

Alf Tore Gundersen (på vegne av Skjernøy Kr. Ungdomsforening)

Portrettet.

Denne gang er vi helt ytterst på Ytre Farestad, i Norges sydligste hus.



Svein i dyp konsentrasjon på Høgevarden.

Hvor vi her møter Svein Berge, som har skrevet mye til oss tidligere og også skrevet om forskjellige meninger i andre aviser. Han forteller: Jeg er etter sigende født på Katolske i Kristiansand, helt i slutten av siste krig. Nærmere bestemt i 1944. (Flere menneskealdre siden). Mine første leveår tilbrakte jeg på Dyrstad og så til Ytre-Farestad, i Tonning Gundersens hus. Bodde også 1 år på Flekkerøya hos onkel og tante, da begge mine foreldre var til sjøs. Men i 1947 kjøpte mitt opphav "Leirglova", og vi flyttet der ut.

Som de fleste andre som er skrudd sammen slik at de liker mennesker av det annet kjønn, ble også jeg gift en gang på slutten av 1960 tallet. Min hustru Marit, "forvillet" seg til øya som turist. Sammen med sine foreldre ferierte hun på Austreodden, og siden den gang har hun mer eller mindre blitt værende her i landsdelen.

Av profesjon er, eller var jeg, elektriker. Læretiden var unnagiort i desember 1965, og i januar året etter gikk turen til Hamburg og ombord i M/T "Atalante", som skipets eneste elektriker. Har i ettertid innsett at hadde jeg den gang visst hva jeg i dag vet, ville det aldri blitt noe "karriere" som skipselektriker. Men som en "klok" mann sa,

"Ungdommen våger mer", og det hadde han rett i. Etter noen år til sjøs, også sammen med min hustru, ble det å slite skolebenken i Halden, av alle steder, teknisk fagskole og automatikersertifisering. Deretter jobb i Mandal, på den gang A/S Elektrisk, i all vesentlighet Båtservice og Westamarin, skipsinstallasjon.

På nytt kalte sjølivet, og fra 1981 ble det sjømannslivet som "flygende trouble shouter", fergemann mellom Kristiansand og Hirtshals, og avslutningsvis, "På 4 bein i Nordsjøen" (Phillips Petroleum Ekofisk, hvor jeg arbeidet som inspektør med temperaturmålinger med infrarød teknikk), frem til 2000, da jeg ble førtidspensjonert. Nå i pensjonisttilværelsen er jeg engasjert av Agder Energi som tilsynsingeniør, i klart språk, E-verkskontrollør. Dette så langt pensjonssystemet tillatter meg å tjene penger.

Vi bodde, som så mange andre Skjernøyfolk, i "landflyktighet" i Mandal. Det å bygge på "fedrene grunn" på øya var ikke mulig den gang, men etter flere års krangel med byråkratiet i kommunen ble det til sist bygging på Ytre-Farestad i 1974.

Interesser og hobbyer, tja hva skal man vel svare? For mange er jeg kjent som litt over gjennomsnittet interessert i historie, spesifikt lokal og maritim historie fra senmiddelalderen og oppover til nyere tid.

Religion er blant mine favorittemaer, som favner alt i fra norrøn mytologi til Shintoismen og Buddhismen. De siste er litt komplisert for en som har sine røtter i den Kristne tro. Ved siden av at jeg leser mye, (sær litteratur ifølge min hustru), har jeg også interesser for frimureriet.

Hva som er fint med å bo på Skjernøya? Aller først, det er ikke på grunn av interesse for å fiske at vi bor her ute. Vi er begge glade i naturen, og naturen på øya er for oss ganske spesiell. At jeg er født og oppvokst her ute, og størsteparten av mitt liv har levd i nær kontakt med havet og føler meg utilpass når jeg over lengre tid ikke kjenner lukten av salt sjø, er vel de viktigste grunnene til at jeg synes Øen er et av de beste steder på Guds grønne jord. Jeg har hele mitt liv reist mye. Helt fra min første tur til sjøs, som 3-åring, til jeg sluttet i Nordsjøen, men unntak av de årene vi bodde i Mandal, har jeg mer eller mindre vært på reis verden over. Det å komme fra travle havnebyer, oppstressende storbyer og hjem til Øya, var en lise for så vel legeme som sjel. Freden og stillheten her ute, livet som pulserer noen "hakk" langsommere enn ute i den store verden, var og er, ubetalelig.

Øya har etter hvert utviklet seg på godt og vondt, fra å være et lukket samfunn hvor alle kjente alle, til å bli ganske urbant. Befolkningen er, i all vesentlighet, et speilbilde av resten av nasjonen. Noen bryr seg om sine medmennesker, mens andre bryr seg med dem. Det er klart vi har mistet noe, men vi har også vunnet mye med å få inn nye mennesker med nye tanker og ideer. Alt i alt synes jeg det er en positiv utvikling, og jeg trives med dette.

At barn og unge mennesker i dag lever på en helt annen måte enn hva vi gjorde i min barndom må vi bare ta til etterretning og godta at slik er det. Fritiden er langt mer organisert og tilrettelagt, og i tillegg kommuniserer man på helt andre måter enn for 50 – 60 år siden. Men når det er sagt, tror jeg fortsatt at øya er et "fredfylt paradis" å vokse opp i for den kommende slekt.

Fors. neste side.

Portrettet - forts.

Som en "gammel" bestefar er det vanskelig å ha noen spesifikk formening om tilbudet til våre håpefulle er godt nok. De organisasjonene som er aktive her ute gjør en glimrende jobb. Men på den annen side, det vil alltid være et forbedringspotensiale, det er det bestandig. Man skal ikke hvile på sine laurbær og slå seg for sitt bryst og si; "Nu er alt såre vel". Men derfra til å spørre meg om dette er helt feil, jeg som er like kreativ som en "pose tørre kavringer".

Få ting er så vanskelig å spå om som fremtiden, men skal man forsøke å se inn i "krystallkulen" og ha noen visjoner eller ønsker om Øens utvikling, vil det primære være at det fortsatt kan opprettholdes en differensiert befolkningsvekst, og at vi kan leve i fred og fordragelighet med hverandre her ute. At menneskene her bryr seg om hverandre, og ikke med hverandre, er blant noe av det viktigste i alle menneskelige relasjoner.

Avslutningsvis vil jeg tillate meg å fortelle om det aller første møtet med Skjernøya som jeg kan huske. Det var Sankthansnatten 1947. Opptakten til dette startet rundt påsketider samme året, da jeg kom om bord til mine foreldre på M/S "Sirehav", i Kopervik. Husker jeg fikk et svært glass med amerikanske sukkertøy, og at min fatter tryllet appelsiner ut av buksebeina. For en guttunge som kom fra et etterkrigs Norge, hvor det var mangel på alt, var dette intet mindre enn et under. Båten var i ballast og på vei til PG (Persian Gulf), men så langt kom vi ikke. Utenfor kysten av Holland traff "Sirehav" på en mine, og derved smalt det. For meg, en guttunge på vel 3 år, var dette er opplevelse som har fulgt meg hele livet. Jeg husker det som det var i går. Nok her om. Båten ble liggende på verksted i Rotterdam i vel 3 måneder, og ved Sankthanstider gikk turen for familien hjem til Norge. Sankthansaften kom vi til Kleven, her "lånte" vi rosjekta til gamle Oseberg og rodde ut til Nordstranda på Dyrstad. Jeg husker som det var i går at jeg satt akterut i skode og så på stjernehimmelen som hvelvet seg over oss i den stille natta. Konturene av fjellene, Kua, Kalven og Grotevarden var formidable, der de spilte seg i den mørke, blikkstilte sjøen. Det var da jeg utbrøt; *"Det æ jo bare fjell her, æ syns då det va none jorde her før"*. For en liten gutt som "bare" husket de flate Holland var opplevelsen forunderlig.

Amerikabrev fra Esther (Pedersen) Olsen

24. 01. 2010

Kjære Mr. Knutsen (engelsk utgave på side 2)

Takk for Skjernøyposten. Jeg forsøkte å sende på e-post men fikk den i retur, så derfor sender jeg på vanlig flypost. Jeg kjenner ikke deg, men håper å møte deg når jeg kommer på slektsstevne i juli.

Jeg gleder meg virkelig til å motta og lese Skjernøyposten, så jeg tenkte jeg ville sende noen ord tilbake, for at dere skal vite at dere gjør en stort arbeide med Skjernøyposten. Juleportrettet 2009 med Annie Kristiansen var spesielt interessant for meg, da hun var gift med min fetter Arne Martin.

Jeg håper ikke at du har noe i mot at jeg skriver på engelsk, da dette er enklere for meg. Jeg kan skrive litt norsk, siden jeg gikk på skole i Norge, da min far, Peder Kristian Pedersen, sendte min mor, Pauline, meg og to søstre, Thelma og Doris, for å bo med mine besteforeldre på Lista under den amerikanske depresjonen i årene 1932-33. Min far var den yngre broren til Paulus. Vi tilbrakte mye tid på Skjernøy med onkel Paulus og tante Antonie. Jeg husker spesielt (vi var yngre da) at vi lekte med Paul og Arne Martin og fanget krabber og fisket på brygga ved huset deres.

Det var svært interessant å høre så mye om Annie, fra hun levde i Holland, og hvordan hun møtte Arne Martin da han var sjømann og båten lå i dokk der. De giftet seg og slo seg ned på Skjernøy, hvor de fikk to barn, Mia og Ivar. Jeg husker at jeg hørte at Arne Martin døde plutselig i en alder av 53, om bord i sin fiskebåt. Hun fortalte også om alle grusomhetene i Andre Verdenskrig, og den harde tiden de gjennomgikk.

Jeg har reist noen ganger til Norge i de senere år, og har vanligvis bodd hos Turid og Øivind (takk til dem) når jeg har besøkt Skjernøy, det vakreste sted på jord. Nå planlegger min familie å reise til slektsstevne i juli. Og jeg håper å treffe mange av dere der.

Som jeg har sagt før, jeg setter stor pris på å motta Skjernøyposten. Tusen takk.

Esther (Pedersen) Olsen.

Skjernøy - OL



Skjernøy-OL ble arrangert lørdag 13 februar på Farestadkjødna. Kl 13.00 gikk startskuddet for barn og voksne.

Vi startet med grilling av pølser og varm kakao før vi inntok startstreken. Ca 60 personer hadde stilt opp for å delta eller være tilskuere. Det var Sverre Gabrielsen og hans frue Elin som kvelden før tok initiativet til Ski - OL og ved hjelp av flittig sms var de fleste på øya informert. Det ble laget en fin løype som både små og store fikk prøvd seg på og ekstra stas var det med startnummer på brystet. En egen tidtakerbande sto for at alt ble riktig notert med nøyaktige tider så her var det om å gjøre å gi bønn gass!

På bildet sees glade og ivrige barn klare for skiløpkonkurranse hvor alle var supre vinnere! Håper det blir en like fin vinter til neste år slik at vi kan gjenta suksessen!

Ingrid Ilebekk

Årsmøte og utlodning Skjernøy Helselag

Referat fra årsmøtet helselaget.

2.februar var en skikkelig uværsdag, og våre ektemenn lurte på om vi ikke burde avlyse hele årsmøtet. I 7 kuldegrader kom snøen vannrett, og stikkveiene var bare fonner. Men på Skjernøy hopper ingen halte høns, så årsmøtet ble gjennomført.

Kari, Signe og undertegnede ankom kapellet kl. 1700, med vafler og gevinster.

De tøffeste av øyas damer kom kl. 1900, og vi ble til sammen 15 stk.

Forts. neste side.

Helselaget.

Kari åpnet møtet med å ønske velkommen. Signe fortsatte med å fortelle om "Hverdagens forunderlige vev". Ord til ettertanke i en stresset hverdag.

Undertegnede informerte om Peter Puls som vi har gitt til Ime skole, før årsmeldingen ble lest opp.

Årsmelding:

Skjernøy Helselag hadde pr. april måned 2009 60 medlemmer. Det betyr ett nytt medlem, noe som er veldig positivt.

Styret i fjor bestod av Kari, Signe, Esther og Janne. Bodil er varamedlem.

Kari og Janne var på valg i fjor, og var med for 1 år om gangen. Esther og Signe er på valg i år. Janne og Esther går ut, og etter forespørsler til mange Skjernøydamer + en mann har vi fått erstattere til styret. Bodil stiller seg – etter et visst press – positiv til å gå over fra varamedlem til fast medlem i styret, og Helen Ovanger kan tenke seg å være varamedlem. Så da ser det ut for at Helselaget består noen år til. Det er veldig synd at det skal være så vanskelig å skaffe medlemmer til styret, men det er visst trenden i disse tider.

Vi har hatt 4 styremøter, 7 formiddagstreff + julemøtet 8. desember, og høstfesten 5. september.

Etter høstfesten sendte vi kr 8.600 til Demensforskningen. Beløpet som kom inn ved kollekten var på kr 3.610.

Vi har også sendt kr 2.500 til forskning på Tuberkulose.

Ingen i styret hadde anledning til å delta i regionmøtet i fjor.

Signe, Esther og Vigdis var i Vrimlehallen i september, hvor de deltok i et møte der det ble holdt foredrag om Alzheimer/Demens.

Vi har gitt refleksvester til øyas tre 3.klassinger.

Vi har gitt blomster og heftet "Når småbarn skader seg" til 6 nybakte foreldre,

og vi har gitt blomster ved runde dager, sykdom og dødsfall.

I forbindelse med høstfesten fikk de av øyas befolkning som da var på sykehjem og aldershjem en blomsterbukett.

Før jul/på julemøtet fikk alle over 75 år inkl. de som er på sykehjem og aldershjem + vårt æresmedlem Oddbjørg en julestjerne, og vi i styret bevilget oss én hver.

De faste gode hjelperne våre fikk også én hver.

Vi ønsker spesielt å takke alle dere som stiller opp for oss til smøring av snitter, rigging av bord og rydding, og Mia som er en mester til å lage nydelige blomsteroppsatser til høstfest og julemøte, samt at hun er fast vikar for undertegnede ved formiddagstreffene, Ivar som reviderer regnskapet, og Berit som stiller opp som pianist på formiddagstreffene.

Uten dere som er så flinke til å hjelpe når vi spør hadde ikke treffene eller festen gått så smertefritt.

=

Signe informerte deretter om regnskapet som det ikke var noen bemerkninger til.

Årsmøtets valg ble enkelt. Esther og Janne gikk ut av styret, og Bodil hadde sagt seg villig til å være fast medlem. Som varamedlem hadde vi fått med Helen Ovanger, og begge ble klappet inn. I tolvte time ble Bodil og Helen overtalt til å være med, noe som sikrer fortsatte formiddagstreff. Nå kommer også mange menn på formiddagstreffene, sist var det 36 som møtte opp, så det er et populært tiltak.

Bordverset ble sunget, og vafler og kaffe servert. 35 vaffelringer var mer enn nok denne kvelden, så det ble en del igjen selv om det smakte godt.

Vi hadde fått og kjøpt mange fine gevinster, og med salg av lodd på bøker og åresalg ble inntekten på kr 9.285. Loddene ble trukket og gevinstene overlevert. Til slutt sang vi "Hver dag er en sjelden gave", og Berit akkompagnerte på piano.

Janne

Knabenturen 2010

Fredag 26.februar ble bilene pakket og kursen satt for Knaben. Det er ikke få ting som skal ha plass i tillegg til foreldre og barn, det er utstyr for slalåm, langrenn, bading og ballspill, i tillegg til maten en skal ha med til seg og sine. Middagen er det Karin og Sigurd som har med fra Nøding, det hjelper godt for oss andre.

Lørdag formiddag var alle kommet, og da telte vi 68 store og små. Så mange har vi ikke vært i min tid, i alle fall, og det var rimelig fullt både på selve skolen, og ute i annekset der ungdommene holder hus.

2 fedre ble også plassert i annekset, og de måtte holde ut høy musikk til langt ut på morgenkvisten.

I år var 4 nye småbarnsfamilier med, noe som er særdeles positivt med tanke på kontinuiteten for denne populære turen.

Forts.

Knabenturen.

Vi som har vært med en stund begynner å få store barn som kommer til et punkt hvor de ikke føler for å være med lengre. Karin og undertegnede flagget tidlig at dette er siste året vi er i komiteen selv om vi kanskje melder oss på neste tur likevel, og ønsket at noen i løpet av helgen ville føle seg kallet til å overta.

Fredagskvelden var som vanlig preget av at familiene installerte seg i tur og orden, og etter hvert som de små kom ble det mye løping i gangene og i stua/spisesalen. Det er god plass å løpe på. Tavla ble også behørig dekorert av de små og de litt større jentene. Svømmehallen måtte øyeblikkelig åpnes, og der var det fullt liv hele fredagskvelden. Gymsalen ble også benyttet, og noen tok en tur på ski før mørket senket seg.

Vi fikk sett litt OL, en kjempespennende skiskytterstafett for menn, og da gullet var sikret fikk jubelen taket nesten til å løfte seg.



Lørdag opprant med skyer og litt vind, og de unge rant i bakken, mens vi noe eldre tok en tur i husmorløypa. Temperaturen lå rundt 0. Knaben er kjent som et "snøhåll", men nå viste det seg at det var minst like mye snø på Skjernøy.

Lørdag kveld bestod menyen av kjøttkaker, og etterpå kom høydepunktet, nemlig godtebordet. Det bugnet som vanlig av deilig godteri, chips og kaker.

Søndag var det skirenn, og Kjell hadde laget løype for de store og de små på andre siden av deponiet (sanddeponi fra tidligere gruvedrift), samt laget ei tøff løype for skicross oppi heia. Alle var vinnere, her representert ved Even Syvertsen.

Etter det ordinære skirennet var det duket for skicross, og det var veldig underholdende for oss tilskuere. De fleste ungdommene deltok, samt noen fedre. De spektakulære fallene var imponerende, og noen måtte da få snø langt nedover ryggen. Lars Dyrstad var den som muligens bare hadde ett fall.

Etter at vi hadde fortært lapskaus til middag var det premieutdeling, og alle utøvere fikk medalje. Ny Knabenkomite ble også stablet på beina, Thomas og Kjersti (Hansen/Aukland) tar ansvar, og får med seg Monika og Alf Tore Gundersen, samt Lillian og Tom Inge Dyrstad. Så da er

Knabenturen sikret videre. Det er en fantastisk tur som skaper samhold mellom de store og de små barna, og også foreldrene. Alle er sammen med alle, det gir et godt miljø som er veldig verdifullt, og som vi tar med oss hjem i hverdagen.

Karin og jeg takker for oss, og ønsker den nye komiteen lykke til videre.

Janne.

Skjernøy Vel Årsmøte.

11. februar 2010 kl. 19.00.

Det møtte opp 49 personer.

Åpning ved Reidar H. Walvick

- 1) Godkjenning av innkalling og saksliste. Godkjent.
- 2) Valg av møteleder, referent og 2 til å underskrive protokollen. Tove Laila J, Ingrid Ilebekk, Trygve Aanensen og Svein Berge.
- 3) Årsberetning grendehuskomiteen. Else G. leste opp beretningen. Regnskap godkjent. Dugnad på Grendehuset vil foregå i uke 15 i 2010.
- 4) Årsberetning Skjernøymarsjen 2009. Knut B. Knutsen ga rapport. Neste marsj er planlagt søndag 15 august 2010.
- 5) Årsberetning arealplangruppa. Sverre G. ga rapport. Ingen saker i året som har gått.
- 6) Årsberetning Skjernøy vel ved Tove Laila J.
- 7) Orientering vedrørende gang- og sykkelsti i samarbeid med Omland grendelag og Tregde bygdelag m.fl: Det har vært holdt et samarbeidsmøte og sendt felles søknad om gang og sykkelvei fra Industriområdet og mot Skjernøy og Tregde.

Forts. neste side.

Skjernøy vel.

Omsider kom det svar fra Mandal kommune etter gjentatte purringer, at disse strekningene ikke var prioritert i inneværende periode. Samt at en måtte påregne konkurranse også i neste periode om de begrensede midlene og mange behov.

- 8) Orientering om Grønvika - reguleringsplan; Kommunen har gitt tillatelse til utarbeidelse av reguleringsplan for 20 båtplasser.
- 9) Orientering om Brennevinsmyra ang. luktproblemer, fått dispensasjon fra Fylkeskommunen ut 2010.
- 10) Lysmaster på Nedre Farestad. Sverre Gabrielsen. Jobber videre med saken samt oppslagstavler på gården der.
- 11) Orientering om trafiksikkerheten rundt grendehuset. Tove Laila informerte om at saken har dratt ut sannsynlig pga endring av kontaktpersoner i etaten.
- 12) Orientering om vestveggen. Ingrid informerte fra rapport utarbeidet av Tor Bjørn Hansen.
- 13) Orientering om Rosnesbroa. Tove Laila informerte om at det blir 1,5 meter bredde på ny bro.
- 14) Det er gitt 8 blomsterhilsninger til nyinnflyttede til øya i løpet av 2009.
- 15) 17 mai-arrangementer. Reidar H. Walvick informerte om fjordårets arrangement.
- 16) Skjernøydagen 2009. Tove Laila informerte.
- 17) Orientering om Tjosdalsprosjektet. Ingrid fortsetter som prosjektleder for lekeplassen. Bjørn V. fortsetter som prosjektleder for Tjosdalsprosjektet. Reidar H. W. jobber med å få til en mulig lekeplass på Dyrstad. Bjørn V. Informerte om prosjektet og hva som har foregått i løpet av 2009. Regnskap godkjent. Det foretas en befaring ved og rundt det nyoppførte toalettet på lekeplassen for å se hva en kan gjøre i forhold til vann i kjelleren der. Sverre G. innkalles til denne befaringen sammen med Bjørn V. "når snøen går". Det nye toalettet settes i bruk provisorisk med strømkabel i lufta hvis det drøyer ut med tillatelse fra fylket og veivesen.

Målsetting: at toalettet er i bruk til 17 mai 2010.

Behandling av saker som var kommet inn til årsmøtet.

1) Utbedring av sørveggen.

Dette prosjektet avventes pga lite penger i kassa til å gå i gang med et slikt omfattende prosjekt. I den forbindelse foreslås det å vedlegge informasjon om hva velet gjør og jobber med ved årets utdeling av velkontingent til sommeren, for i den forbindelse å prøve å få inn litt ekstra penger til velet.

2) Leie av grendehuset gratis.

Det ble flertall for at ingen komiteemedlemmer skal få leie grendehuset gratis. Det er vanskelig å skille mellom hvor grensen går. Det var stor enighet om at ved aktiviteter som arrangeres for barn på huset skal få gratis leie hvor det vaskes etter arrangementet eller at velet betaler rengjøringen. Meget positivt med barnearrangementer på huset. Det ble flertall for at styret må øke leieprisene på utleie til fester, brylluper og sommerutleie. I og med at velet ikke har så god økonomi er leia den sterkeste inntektskilda, og da skal denne økes for å prøve å styrke økonomien. Det var stor enighet om at dette er alt for billig når en sammenligner med utleiepriser andre steder i regionen. Arrangementer som foregår i uka for beboere her ute skal være billigst mulig når dette er meget positive tiltak, for eksempel trim og lignende.

3) Forkjørsrett på fylkesveien fra E39 og utover til Harkmark.

Det foreslås å komme i kontakt med velet på Harkmark og Omland og Tregde bygdela om å få til et samarbeid om å søke Statens Vegvesen om å få forkjørsrett fra avkjøringen fra E39 og utover mot Skjernøykrysset og videre til Tregde – Harkmark. Mange farlige kryss som er uoversiktlige. Årsmøtet gikk inn for å prøve å få til et samarbeid med de andre velene for å få en sterkere sak.

4) Planering på østsida av grendehuset.

Årsmøtet foreslår at Sverre G ser på saken og at det jobbes videre med å utnytte plassen.

5) Halvtak over døra på vestveggen.

Jan Ludvik Ilebekk undersøker pris.

Forts. neste side

6) Uleie av fotballbanen til bryllup.

Årsmøtet bestemte at det skal kunne leies ut 2 ganger pr år til bryllup på fotballbanen til en pris på 7500,- pr. gang. Det har vært stor misnøye blant barna her ute når området blir beslaglagt en hel helg ved slike arrangement. Som et plaster på såret skal noen av pengene som fås i leie gis til fotballklubben her ute. Styret bestemmer summen.

7) 17 mai.

Årsmøtet gikk inn for at styret i velet er i komiteen.

8) Lekeplassen på Dyrstad. Reidar H.W. jobber videre med saken.

Valg av nye gårdsrepresentanter:

Nedre Farestad: Lennart Hatlehol vara: Thomas Hansen
Ytre Farestad/Rosnes: Atle Hjemdal vara: Svein Berge
Valvik: Even Christensen vara: Beathe Aa. Hinderaker

Det rettes en stor takk til

det avtroppende styret for et meget godt samarbeid og en glimrende innsats i året som er gått. Det rettes en spesiell takk til Ingrid Ilebekk som har vært nestleder og sekretær i 2 perioder, Tor Bjørn Hansen som har bidratt med mye byggeteknisk kunnskap og enormt mye dugnad, og Jon Tore Øien som kasserer. Disse går ut av styret etter å ha lagt ned en uvurderlig innsats for Skjernøy Vel. Tusen takk.

Det rettes også en stor takk til dere vara Sissel Hjemdal, Sverre Gunnar Syvertsen, Aud Irene Klev, som har stilt opp ved fravær, samt for flott deltagelse i de mange dugnadsinnsatser.

En stor takk rettes også til Stein Atle Thoresen som har revidert alle regnskapene. Han har i tillegg sagt seg villig til å fortsette som revisor. Tusen takk

Tove Laila Johansen leder

SKJERNØY VEL REGNSKAPSRAPPORT 2009

		FASTE AKTIVIT	VARIABLE AKTIVIT	TOTAL
SV EIER				
	IB KONTANTER			90733
1	OVERSKUDD PÅ DRIFTEN			79717
2	UB KONTANTER			170450
SV SKYLDER				
2	NETT TIL TJUSDALSBUKTA			13175
SV DRIFT I 2009				
3	UTLEIE GRENDEHUS	33057		33057
4	INNBETALTE KONTIGENTER	18600		18600
	STØTTE 17. MAI	3000		3000
	DIVERSE	2881		2881
	GAVE LYBERG		100000	100000
	SKJERNØYDAGEN		113157	113157
	SUM INNTEKTER	57538	213157	270695
3	DRIFT GRENDEHUSET	71177		71177
	KOST 17. MAI	2553		2553
	SKJERNØYDAGEN		47476	47476
5	TJUSDALSBUKTA		29652	29652
	VESTVEGGEN		34552	34552
	DIVERSE	5568		5568
	SUM KOSTNADER	79298	111680	190978
1	RESULTAT AV DRIFTEN I 2009	-21760	101477	79717
KOMMENTARER				
1	OVERSKUDD PÅ DRIFTEN ER LIK ØKNING I BANKINNSKUDD			
2	LEVERANDØR SKAL RETTE FEIL FØR BETALING FINNER STED			
2	DISPONIBELT FOR 2010 LIK 170450 MINUS 13175			157275
3	I TILLEGG KOMMER INNTEKTER FRA EGEN KONTO FOR GRENDEHUSET			
4	93 FAMILIER BETALTE KONTIGENTER I 2009 NED FRA 114 I 2008			
5	DEKNING AV UNDERSKUDD I PROSJEKTET			

Når det gjelder regnskapet til

TjUSDALSBUKTA er det ikke lett å forklare på annet vis enn at vi skylder endel penger pga tilskuddet som er holdt tilbake fra staten. Velet må dermed forskuttere de utestående beløp. En ugrei situasjon som vi jobber hektisk med for å få på plass.

Mvh

Tove Laila

Vrakdykking i Skjernøysund

Lørdag 23. og søndag 24 jan. i iskaldt vær og kuling fra øst, var det igjen dykking på de tre skipsvrakene



Ca: 50 meter ut fra land mot husene i Skjernøysund ligger vraket av det hollandske handelskipet.

tykk. Det må ha vært svære dimensjoner på treet som planken var skåret av, og den var datert til 1610. Skipet var svært tettspantet og dykkerne lurte på om det hadde vært et krigsskip, men studentene ved det Syddanske Universitet i Esbjerg mente det hadde vært et nederlandsk handelskip etter det de kunne se av oppbyggingen, og mye er bevart nede i muddret. Studentene skal ta målinger og bilder av vraket, og vil prøve å lage en rekonstruksjon av båten. Det nederlandske skipet som ligger i sundet er det eneste som ikke er brent av de tre vrakene og er også det yngste. Etter Norsk Maritimt Museums mening er dette skipet det eneste av sitt slag som er funnet i Norge.

Etter datidens skipsstørrelser er dette forholdsmessig stort. Ved vraket er det også funnet nederlandsk keramikk og krittpipe. Krittpipen stammer fra tidsrommet 1610 - 1640.

Sigurd.

som ligger på bunnen i Skjernøysund. Denne gang var det tre kvinnelige og en mannlig mastergradsstudent fra Underversitetet i Esbjerg i Danmark. De ble ledsaget av de tre dykkerne Svein Syvertsen fra Lista, Erik Holmen fra Lillesand og Otto Lehne fra Farestad som fant vrakene for vel et år siden

Studentene går det siste året på Universitetet og de var blitt tipset om vrakene av Norsk Maritimt Museum.

.Det var særlig det ene vraket som ligger rett utforbi Odden i sundet som mastergradsstudentene var interessert i. I fjor ble det tatt opp en planke derfra som hadde uvante dimensjoner og den var fra innvendig grannerling. Planken som var av eik er ca: en meter lang og ca: 70 cm bred og 8 - 10 cm



Her er finnerene av de tre skipsvrakene. Fra v. Otto Lehne, Svein Syvertsen og Erik Holmen, som varmer seg ved bålet.

Vi blar i arkivet.

Vi er forsatt i nr. 4. - 1975. Her fortelles det at det er godt å merke at det ikke lenger er kyr på øya. Der det før var helt snaut, vokser det opp allverdens kratt av bjørk, eik, og osp, så flere steder er helt ugjennomtrenglige. Også der det var dyrket mark lider mange ganger samme skjebne. Hvis en har tenkt seg en tur opp til Grottevarden, nytter det ikke å gå den gamle stien over Stemyra på Dyrstad. Eikekrattet opp fjellveggen er så å si umulig å komme igjennom. Beste vei er å gå opp fra Dyrstad skolehus hvor det enda er fremkommelig.

Det meldes om mye dårlig vær høsten 1975. R/K "Ambassador Bay" som ligger stasjonert ved Krambubrygga fikk en hard tårn i Nordsjøen da den skulle hente en båt som hadde mistet roret. Etter flere døgns slit, og med sleperen brukket flere ganger, så de ingen annen utvei enn å tilkalle hjelp av R/K "Sjøfareren" som gikk ut fra Egersund. Sammen greide de å buksere havaristen inn til Kristiansand.

Fra arkivet.

Vest Agder E.verk har i sommermåndene vært igang med å strekke ny høyspentlinje over øya. I stedet for sjøkabel over Skjernøysund er nå et nytt luftspenn over sundet. Flere transformatorer er satt opp og de gamle jernmastene og sementmastene er fjernet, og skiftet ut med tremaster. Dette arbeidet gikk utrolig fort, vi var bare uten strøm i tre dager.

Historikk.

Evert Knutsen har skrevet en interessant fortelling om livet i gamle Skjerøysund. Fortellingen er litt lang, så vi har valgt å ta den med i to omganger. Red.

Livet i gamle Skjernøysund.

For de aller fleste av dere som kjenner Skjernøysund ut fra dagens situasjon, med sol, sommer og ferie, kan det kanskje være interessant med et dykk tilbake til den tross alt nære fortid med helårsbeboelse og helårsaktivitet..

Jeg er som den foreløpig siste, selv født hjemme i Skjernøysund, og levde mine aller første leveår her. Mitt fødselsår var 1946, så jeg tar utgangspunkt da. Vi flyttet senere til Berge, men jeg var likevel en ivrig gjest hos mine besteforeldre i Skjernøysund.



Pause i høyinga. Fra v. mine besteforeldre Bolette og Knut Olsen og min tante Alfhild.

De fleste hus var på den tiden helårsbebodd, med unntak av "Gjerts hus" og Omilias hus", som er de to østligste i den samlede bebyggelsen på 6 hus. I Gjestgiveriet, som har en flere hundreår gammel historie, bodde det to familier, i den vestre delen Jonas og Christiane Hansen, sammen med datteren Elly, i den østre delen Jonas' fetter Ole og Marie Salvesen. De to sistnevnte hadde også sitt fjøs plassert i østre kant, som en del av huset. På kjøkkenet hos dem, stakk det inn en stor fjellnabbe, som var malt i samme farge som resten av rommet. Begge familiene levde av fiske og det lille småbruket som hørte til gården. Det var ikke akkurat noe å bli rik av, 1 ku, 4-5 sauer og noen høns, samt frukt og grønnsaker fra egen mark, og i tillegg fisk. Marie kom fra Trondheim, og jeg synes hun hadde en svært vanskelig tale, særlig når det gikk litt fort. Det neste huset, "Maurits hus",

var bebodd av forskjellige familier, Olga Hansen med sine to sønner Ove Morgan og Arild. Mannen var i arbeid i Amerika. Etter dem kom tidligere lensmann Gabrielsen med familie, siden familien John Nilsen og til sist familien Winje, hvor mannen arbeidet som fyrvokter på Ryvingen fyr. I neste hus, som er vårt - "Knut og Bolettes hus", bodde mine besteforeldre med samme navn, sammen med min tante Alfhild. Min bestefar var skipstømmermann, men i min tid var han fisker og småbruker, med noenlunde samme utgangspunkt som de tidligere nevnte. Deretter kom "Severines hus", hvor Severine bodde alene, hun var enke etter en sjøkaptein. Hun var en driftig og fargerik dame, som drev to gårder; sin egen og Gjerts. Hun bygde et etter forholdene stort uthus, og hadde flere dyr enn de andre. Så var det de to tidligere nevnte hus som sto tomme, for det meste. I Bukta innerst i sundet - "Elevines hus", bodde Elevine og sønnen Martin. Elevine var også enke, etter at mannen forsvant i New York havn, hvor han var taubåtskipper, sannsynligvis tatt av dage. De levde av det gården kunne gi og sønnens fiske. I huset som ligger litt lengre borte fra Sundet, bodde Gunda og Gunnar Pedersen med sin 4 barn Inger, Gerd, Arne Kristian og Berit. Gunnar drev med litt av hvert i tillegg til gården, han fisket, arbeidet en del år i Amerika, og siden på Mandals Reperbane. Gunnar var så vidt jeg vet den første som hadde bil på Skjernøy. Den hadde han med seg fra Amerika, og da det ikke var bilvei på Skjernøy, ble den plassert i Odden, på andre siden av Skjernøysund.

Fors. neste side

Livet i gamle Skjernøysund.

I det siste huset bodde Maurits Jørgensen, han var ungkar, og drev med fiske og litt snekring. Hans hus er nå revet, og sto på Per Herstads eiendom.

Hva kunne en tre-fireåring finne på å aktivisere seg med i dette miljøet, som nok bar preg av at storhetstiden for stedet for lengst var forbi? Merkelig nok kjedet jeg meg aldri. Jeg gikk på besøk i husene, og det var alltid noe å snappe opp enten i form av legemlig eller åndelig føde.

Jeg husker ikke så mye til Christiane, hun var mye syk, men Jonas var en trivelig mann, som likte godt å sitte på brygga og fiske "hårjodd" eller bergnebb som det offisielle navnet er, til katten. Jonas tok livet med ro, og et av hans utsagn er som følger fra en av hans slektninger: "Så lenge det er en tørrfisk på veggen, går ikke jeg på sjøen". Elly var sydame, og kunne dessuten spille gitar, og det var ikke noen vanlig affære. Jeg var ofte hos Ole og Marie. I stua deres var det alltid så røkt at det var vanskelig å se fra den ene enden til den andre, selv om avstanden ikke var særlig stor. Ole var en mester med pipa. Både Ole og Jonas hadde motorbåt, og Ole var gjerne den som stilte opp som skysskar når familiemedlemmer skulle hentes eller bringes til postbåten i Kleven, eller varer skulle fraktes fra eller til Mandal. Jeg husker ennå navnene på Maries sauer, Storelob og Lillelob. Min far var sjømann, og på den tiden innebar det 2 år ute av gangen, og noen få måneder hjemme. Han mistet en gang en ny pipe like etter at han var kommet hjem fra sjøen. Det ble lett høyt og lavt, men uten resultat. Neste gang han kom hjem dro han umiskjennelig kjensel på Oles pipe, nå imidlertid godt brukt. Han hadde nok mistet den et sted ute i terrenget, men den var tydeligvis kommet godt til nytte.



Jeg og min bestefar Knut med høybyra.

Min bestefar var som nevnt tømmermann, og lagde de fineste leker til meg, og som fisker la han nok grunnlaget for min interesse på dette området. Jeg var ikke mer enn 2 år da jeg første gang stilte ut i hummerfisket, med nylaget personlig båtshake til å fange dobbene med. Og egen åre spesiallaget for kroppstørrelsen. Dette var lenge før redningsvestens tid. Min bestefar hadde grønn stær, så hans syn var svært begrenset. Jeg hadde derved en jobb med å finne de røde og hvite dobbene som var hans merke, siden har jeg fortsatt med det i over 60 år. Som sagt så han svært dårlig, og en av hans mer ubehagelig jobber var å ta livet av kattungene som kom en gang eller to i løpet av året. Da måtte jeg delta som konsulent for å se at han "traff" på rett sted, og det var det slett ikke alltid han gjorde. En ubehagelig jobb, da jeg selv helst ønsket å beholde dem alle. Mens vi først er inne på dette emnet, så var slaktning en årlig aktivitet, gjerne et par ganger i året. Da var det

Tønnes Emanuel Berge som var på besøk, en selvlært om meget dyktig slakter. De fleste dyrene ble levert til slakter i Mandal, men de man selv skulle fortære ble slaktet hjemme. Dette var en interessant begivenhet for oss barn, men vi måtte ikke se når dyrene ble avlivet, mens resten av prosessen var godkjent. Emanuel var en røff kar, og en gang han skulle slakte en kalv for Jonas, ble historien fortalt slik. Emanuel plasserte slaget i hodet på kalven, og derved datt den, men det gjorde også Jonas som besvimte av hendelsen, Emanuel henvendte seg da til Christiane, som sto klar med blodgryta, med følgende budskap: "Hvem skal jeg stikke først?"

Mine besteforeldre sov middag hver dag, og da var det til at jeg gikk og lekte på brygga eller andre steder ofte på egen hånd, ingen vest, og dypt vann rett på utsiden av brygga. Men jeg falt aldri på vann. Kom det derimot besøk av andre barn som ikke hadde den samme bakgrunn, var det som regel bare spørsmål om tid før plasket kom. En gang beskuet jeg ei lita jente som var på besøk hos Severine. Hun ble satt i band på brygga og kunne bare gå i ring. Jeg studerte nok på om dette var en rest fra slaveriets tid. Min 4 år eldre bror Knut, falt en gang på vann, og min mor måtte hoppe ut for å redde ham.

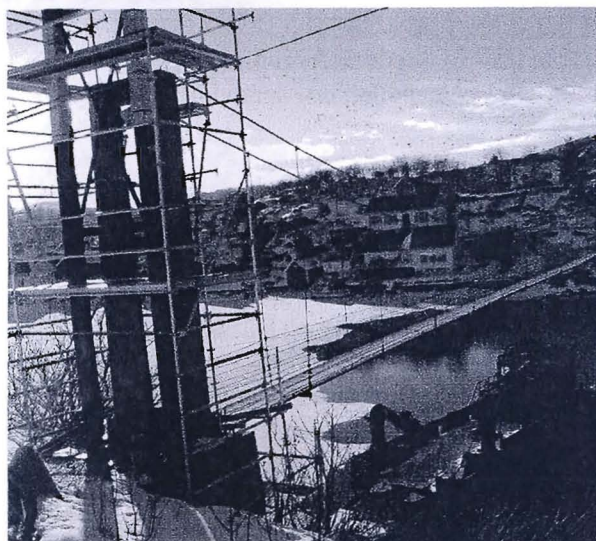
Evert Knutsen.

Avslutning i neste nummer.

Smånytt fra Øya.

Rosnesbroa — hva skjer?

Rosnesbroa er blitt mye forsinket p.g.a været og ikke minst p.g.a isen. De har fått satt opp de nye tårnene på begge sider.



I uke 9 var tårnene på begge sider av vågen på plass. Og wirene ligger i lekteren under broa klar til å strekkes.

Nå da tårnene er på plass og wirene er strukket over, stenges broa (usikkert når) og det nye dekket legges. De har satt 25. mars som den offisielle åpningsdagen, men om dette holder skal vel godt gjøres. Men som sagt den som venter på noe godt venter ikke forgjeves!

Lobbevinteren 2010.

For dem som driver med sauehold, har det vært en lang innevinter, og den ser ut til å vare til langt ut på våren. Så det kniper nok på føret for enkelte. 3 besetninger med villsauer har hatt en enda tøffere vinter, så noe ekstraforing har nok vært nødvendig. Villsauene er utrolig gode til å greie seg under vanskelige forhold, og de lagrer store mengder fett om sommeren når det er god næringstilgang, som kan forbrukes i skrinne tider om vinteren. Om vinteren er lyng og einer det viktigste føret.

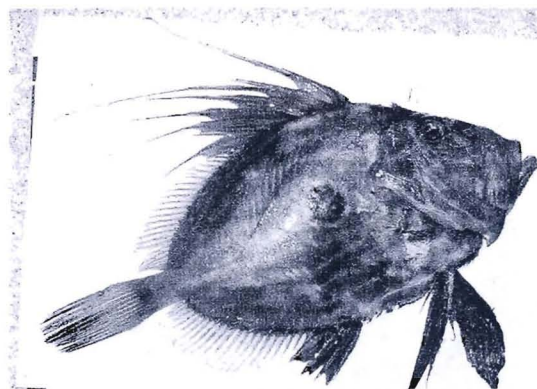
Nyinnflyttet.

Bergjot og Ørnulf Haraldstad har flyttet inn i huset på nedre Farestad. De holder på å bygge nytt hus på Ankerodden, og vil bo der til huset er ferdig. Paret kommer fra Mandal.

På Berge er Louise og Fabian Periggi med barna Leon og Sofia flyttet inn i huset til hennes mor - Jonna Tallaksen. De kommer fra Kristiansand. Vi ønsker dem alle velkomne til øya og håper de vil trives blant oss her ute.

Sjelden fisk

Fisken er en St.Petersfisk, som er relativt sjelden på våre kanter, med hovedutbredelse i sydligere egner opp mot England. Den var rundt 30 cm



lang, og jeg fikk den på garn på Nordfjorden. Den er full av pigger på undersiden, og har skarpe finner. Den brunsvarte flekken på hver side sies det kommer av fingermerker etter St. Peter, fiskernes skytshelgen, som fikk en slik fisk i Genesaretsjøen. Han skal ha funnet en mynt i munnen på den, som han brukte til å betale tempelskatten med. Jeg kunne ikke finne noen mynt, så jeg må nok betale tempelskatten med andre midler.

Evert

Isfest på Kjødna

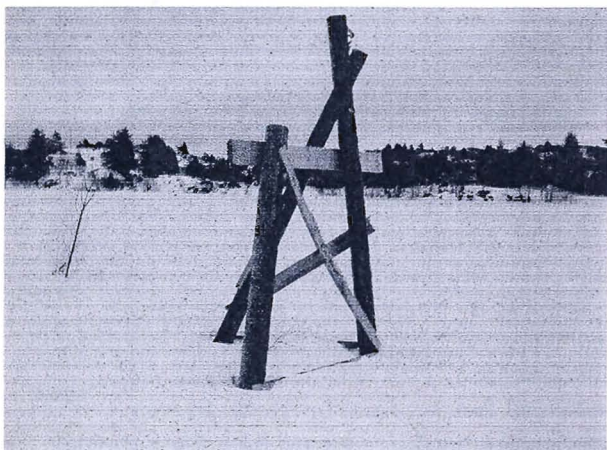
2.januar var det duket for isfest på Farestadkjødna. I 2010 går jungeltelegrafen på Facebook, og det var Heidi Berge som dro det hele i gang. Ca 100 barn, ungdommer og voksne møtte opp, og det ble grillet pølser og



pinnebrød på bål. Det er ikke lett å ta bilder i mørket med alle dressene med refleks på, men her har vi fanget inn Jan Øystein Dyrstad som fungerende grillmester. Det ble spilt ishockey, og både spark og skikjelke ble benyttet i tillegg til skøyter. I kaldt og fint vær koste vi oss på Kjødna denne vinterkvelden.

Janne

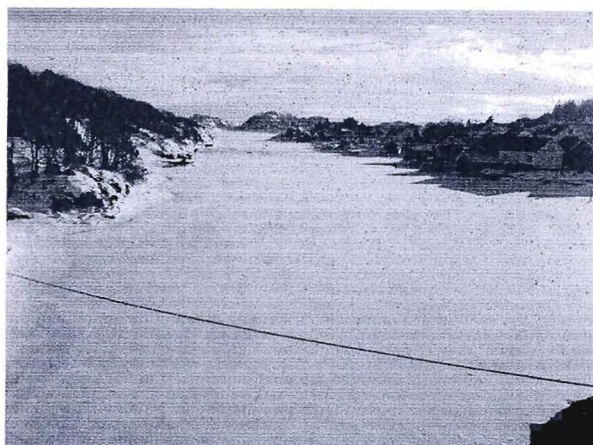
Hva er dette?



Noen lurte på hva som står i isen på Farestadtjønnna. En benyttet anledningen til å sette ned tre telefonstolper gjennom huller i isen. Det skal

være en plattform som en kan svømme ut til. Den står plassert utfor badeplassen på vestsiden. En får håpe isen snart forsvinner så en kan få prøvd denne.

Vinterbilde.



Ystevågen sett fra hengebrua 7.mars Isen ligger ennå tykk.

Barnedåp på kapellet.

Søndag 23. febr. Barnets navn: Richard.

Foreldre Kristine Syvertsen og Bjørn Richard Muren. De er bosatt i Mandal, men Kristine kommer fra Ytre Farestad.

Samme dag ble lille Eirik døpt. Foreldrene hans er Camilla Dyrstad og Stian Engedal, de bor på Omeland, men Camilla kommer fra Dyrstad.

Skiføre.

En har så visst ikke trengt å dra til fjells for å gå på ski i vinter. Det har vært ypperlig føre og mange fine oppgatte løyper rett utenfor stuedøra. Noen helger var det svært utfart og været har vært det beste.

Utbygging av Kapellet.

På utbyggingsmøtet på kapellet 17.2.2010, ble det gjort rede for den økonomiske situasjonen i forbindelse med utbyggingen, og samtidig bestemt å sende ut anmodning om ytterligere økonomisk støtte til prosjektet, og/eller dugnadsinnsats i forbindelse med arbeidet. Responsen har vært meget god. Og situasjonen er nå som følger:

Innkomne midler ca kr 2,3 millioner, fast givertjeneste per måned ca 12000.

Givertjenesten vil kunne betjene et lån på 2 millioner. Utbyggingen er foreløpig budsjettet til ca 5 millioner, det er da ikke fratrullet noe for dugnadsinnsats. Det er selvsagt ønskelig med minst mulig lån, og fremdeles er det et stykke igjen til full budsjettdekning. Så for dem som ikke har benyttet anledningen til å gi, eller føler at lommeboken er i tykkeste laget, vil vi sette stor pris på hver krone. Innbetaling kan foretas til konto 2801 19 06216, eller til Signe Aalvik på telefon 38268611, e-post signe.aalvik@gmail.com.

Styret.

Siden sist.

Ja, vinteren har vært lang, vi har trasket i snø siden 17. desember.

Nå andre uke i mars ser det lysere ut, med opp til 8 - 10 plussgrader på dagen. Men snøen ligger på slettene over steingjerdene enda ca: 60 - 70 cm.

I syd- og vesthellingene tiner den nå fort i sola, som vi har hatt mye av de siste to ukene. Vi hadde et nytt snøfall 5. mars med mye vind. Da la det seg 20 nye cm over det som lå. Så var det ut å skuffe og brøyte på nytt, vet ikke hvor mange ganger vi har gjort det i år.

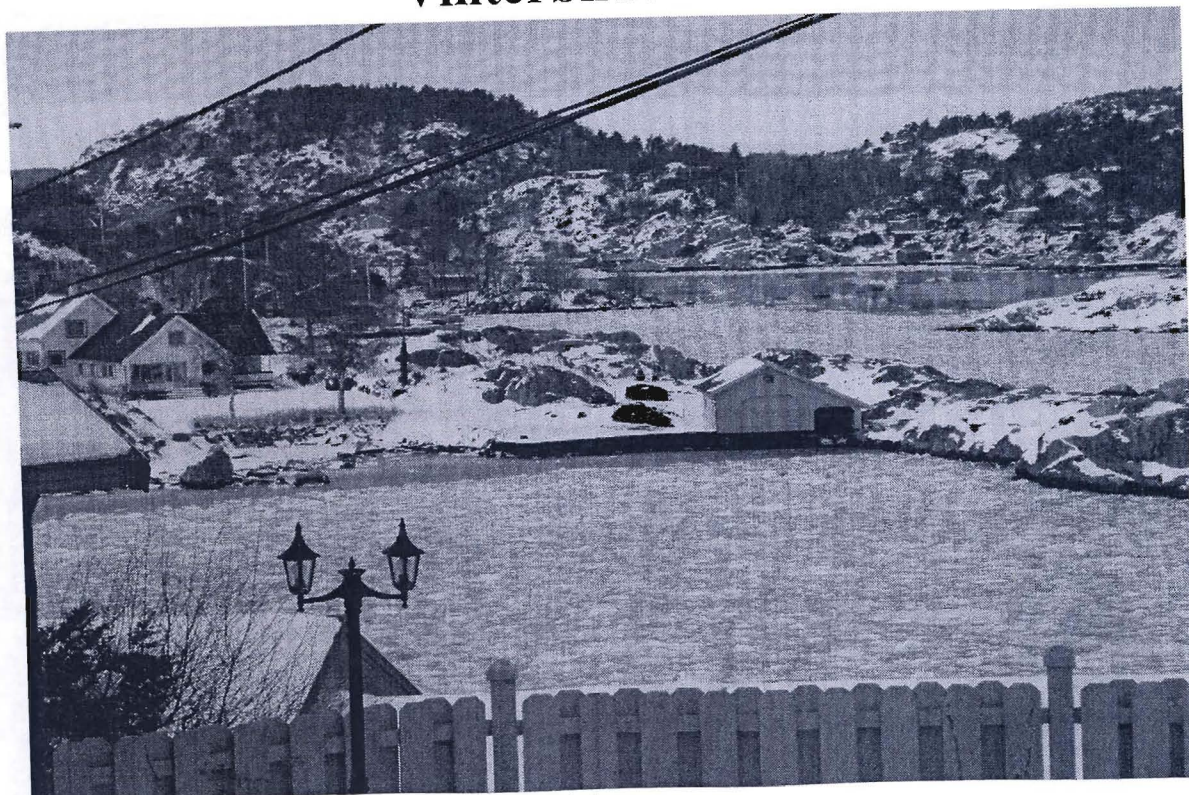
Til tross for mye snø og mange minusgrader har livet her ute gått normalt. Vi hører om få frosne vannrør, og det har vært godt brøytet på veiene, så en har greid godt å ta seg fram. Mange er nå utrustet med egne snøfresere så snøen blir fort blåst vekk.

Vi venter på våren, under snøen spirer snøklokker og påskeliljer på nytt, men de blir ikke utsprungne til påske i år.

Så runder vi av for denne gang, og vi håper på en fin vår og forsommer.

Vel møtt i første halvdel av juni.

Vinterbilde



Juvika og videre inn mot Skjernøysund. Isen ligger hele vegen.